

Stokken voor de Redactie te zenden vóór den 15en der maand aan; G. D. DUURSMA, Achter de Hoven 114 bis, LEEUWARDEN.	Redactie: G. D. DUURSMA. J. M. VAN DEN HOUTEN. Girorekening No. 133550 - DRUMPT bij Tiel.	Alle correspondentie te richten aan het Secretariaat Adres: Mej. J. J. E. v. D. THOORN, Amalia van Solmsstraat 80, DEN HAAG.
Bestuur: CHK. DE RINGH, <i>Voorzitter</i> , Hilversum, van Ostadelaan 23; Mej. J. J. E. v. D. THOORN, <i>Secretaresse</i> , den Haag; B. TH. KRABBENDAM, <i>Penningmeester (tijdel.)</i> , Drumpt bij Tiel; G. D. DUURSMA, Leeuwarden, Achter de Hoven 114 bis; J. M. VAN DEN HOUTEN, Rotterdam, Mathenesserlaan 364.		

DEN BLIK VOORUIT!

Na het verschijnen van dit nummer verschijnen nog maar twee afleveringen, en dan is deze jaargang weer compleet. Ondanks den wangunst der tijden kunnen wij nu reeds met dankbaarheid gewagen van het feit, dat „Succulenta” haar plaats met eere mocht blijven innemen.

En dit geeft hoop voor de toekomst. Daarom houden wij den blik vooruit! Ook onze getrouwe lezers zullen dit doen, door voor het komende jaar hun abonnement te bestendigen. Doch willen zij ons ook helpen het ledental te vergrooten? Moeilijk is dit niet, wanneer elk voor zich in eigen omgeving maar een weinig propaganda maakt. B.v. door het weggeven van enkele plantjes of stekken aan nieuwe liefhebbers, die dan tegelijk worden opgewekt lid van „Succulenta” te worden.

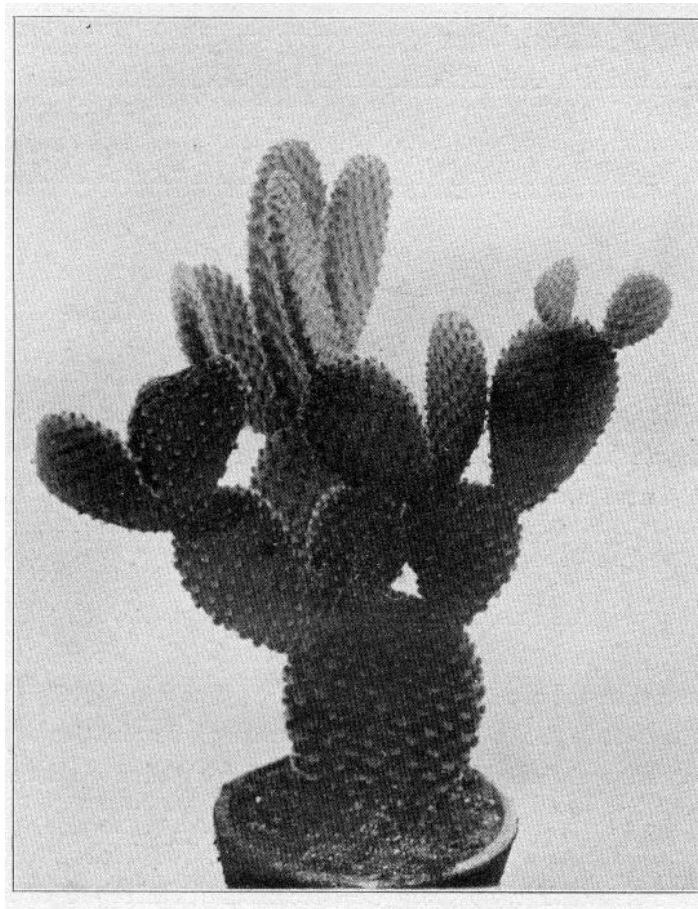
Onzerzijds houden wij ook den blik vooruit. Wij hebben reeds nu voor den komenden jaargang de beschikking verkregen over een veertigtal geheel nieuwe illustraties van Rebutia's en Lobivia's, welke tevens uitvoerig zullen worden beschreven. Alleen dit zal reeds een abonnement voor 1936 meer dan waard zijn!

Getrouwe lezers, met ons den blik vooruit!

G. D. D.

MOOIE OPUNTIA'S VOOR KLEINE COLLECTIES.

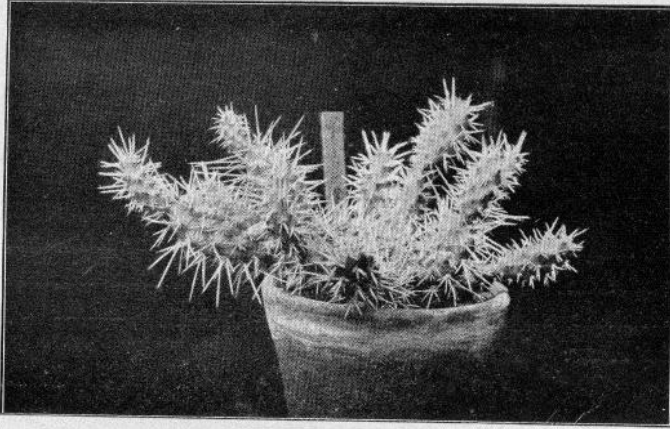
De meeste Opuntia's hebben het nadeel, dat ze spoedig veel ruimte innemen, zoodat de liefhebber met weinig ruimte ze niet lang kan houden. Toch zijn er verschillende soorten welke een gedrongen groeiwijze hebben en niet hoog worden, zoodat ze jarenlang de verzameling tot sieraad kunnen strekken. Bloeien doen ze

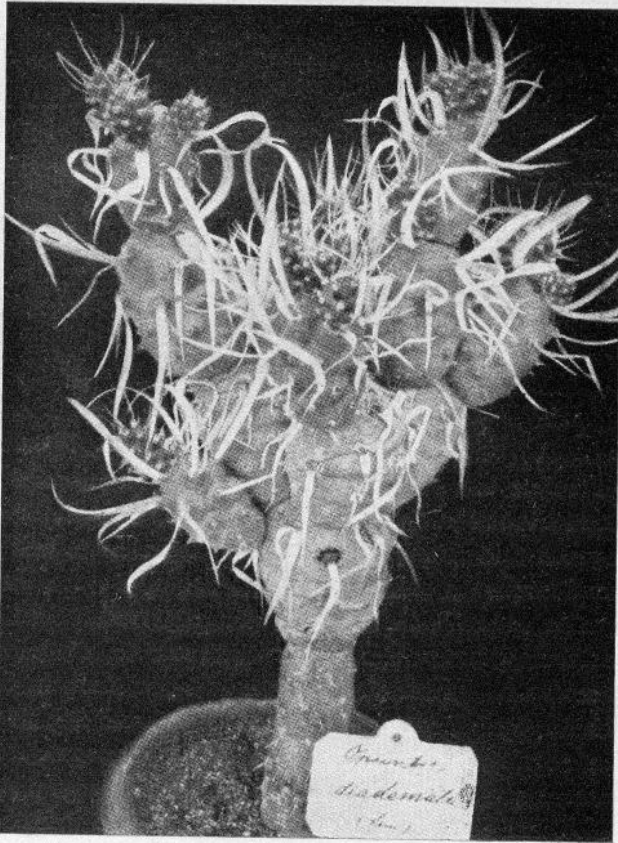
Opuntia mictodasys Lem.

wel is waar hoogst zelden, doch ook zonder bloemen zijn deze Opuntia's mooi, terwijl geen verzameling eenigermate compleet kan zijn zonder Opuntia's.

't Is niet onze bedoeling hier een uitvoerige beschrijving van

Opuntia boliviana S. D.

Opuntia diademata Lem.

zulke voor kleine collecties geschikte *Opuntia*'s te geven. Wij volstaan slechts met het noemen van eenige namen, en het afbeelden van een paar interessante soorten, n.l. *Opuntia boliviana* S. D., prachtig wit bedoornd, *Op. diademafa* Lem., de zeer begeerde „diadeemcactus”, met groote perkamentachtige, buigzame doorns, *Op. microdasys* Lem., met goudgele randdoorns, terwijl de midden-doorns ontbreken. De laatste geldt ook als een voorbeeld van klein blijvende schijfcactussen. Een andere mooie schijfcactus, welke niet hoog wordt en tamelijk spoedig bloeit, is *Op. Lemaireana* Web., een verkleinde uitgave van de bekende, hooggroeiende *Op. monacantha* Haw.

G. D. D.

BEHANDELING VAN ONZE MESEMS.

October.

Met één of twee mogelijke uitzonderingen, (*Didymaotus*) is het bij Mesems regel, dat met de bloem de jaarlijksche groei eindigt. Meestal gaat de groei nog even door, maar is toch spoedig afgelopen. Het water geven wordt hiernaar geregeld. Deze planten worden op den komenden winter voorbereid, door ze luchtig en koel te zetten, met altijd zooveel mogelijk licht. De overige, die nog bloeien moeten, dat zijn nog vele soorten *Lithops*, *Conophyta*, *Argyroderma*, *Titanopsis*, *Aloinopsis*, *Fenestraria*, meestal ook nog *Ophthalmophyllum* en een *Gibbaeum*, worden zoo warm en zonnig mogelijk gezet. Vooral met het oog op de koude nachten en de vorstkans in de tweede helft van deze maand, wordt aan de nog komende bloeiers zoo weinig mogelijk water gegeven. Voor de hoogsucculente vormen, die nog bloeien moeten, eindig ik altijd met watergeven definitief op 15 October. Mesems, die buiten in den vollen grond staan, worden opgepot in het begin van de maand, zorg dragende de wortels zoo weinig mogelijk te beschadigen. Die in potten staan, gaan eveneens naar binnen. Wie zijn planten niet in de kas overwinteren kan, moet in de tweede helft van de maand gaan inruimen. Stamlooze soorten, die bij mij pas diep in November bloeien, zooals meerdere soorten *Lithops*, *Titanopsis* enz., breng ik bij zonsondergang naar binnen, om ze overdag weer in de kas te zetten. Vooral door de koudere nachten is het vochtgehalte in de kas meestal hoog. Sommige Mesems, als *Argyopoderma*, *Fenes-*

traria, Dintheranthus, en ook wel Lithops, reageeren daarop door hun bladeren te splijten, bij Fenestraria meestal volgens de dwarsdoorsnede. Teveel vocht aan de wortels bevordert het splijten eveneens. Door zoo goed mogelijk te luchten kan men dit splijten tegengaan. Bij het bestuiven lukt het weleens, een bloem of bloemknop, die teveel vóór is ten opzichte van de andere, te remmen door de plant donker te zetten. Een uitzondering hierop maakt Pleiospilos simulans, die ontwikkelt haar bloem ook, of misschien juist daardoor, wanneer ze in het donker gezet wordt, terwijl ze bij normale behandeling, evenals de andere Pleiospilosoorten, in de eerste dagen van het uitbloeien bij zonsondergang de bloem sluit. Door het ingaan van de winterrust kunnen sommige Lithopssoorten al iets gaan rimpelen, hetgeen niet hindert.

F. SWUSTE.

ARGYRODERMA,

Voor hen, die enkele tot nogtoe weinig bekende Argyroderma zaailingen van Mej. v. d. T h o o r n ontvingen, laat ik hier de beschrijving volgen. Ze zijn beschreven door Louise Bolus in South African Gardening and Country Life, Augs. 1934. De ontvangen zaailingen zijn van Maart 1935, uitgezonderd Arg. small round specie, flower yellow, die een jaar ouder zijn. Deze laatste soort is waarschijnlijk Arg. Lückhoffii.

Arg. Lückhoffii L. Bol. Gevonden door Dr. L ü c k h o f f bij de South River Bridge, District van Rhijnsdorp, in Mei 1933. Een kleine, enkele, ronde Argyroderma, laag groeiend, nooit in „clusters (troepjes bij elkaar), nooit zelfs in groepen, maar op afstanden van 5- 10 Meter van elkaar. De gele bloem bedekt de plant geheel.

Middelbare grootte. Breede bloembladeren, breeder dan lang. Bloeitijd Z. A. Mei,

Arg. aureum L. Bol. Gevonden door Dr. L i c k h o f f op Mrs. Roods farm, ten Westen van Van Rhijnsdorp, in Mei 1933. Grote soort. Enkel. De divergentie der bladeren is grooter dan bij de andere hier genoemde soorten. Binnenblad rhomboïdeum vorm met een deuk aan elken kant. Bloem goudgeel. Breede bloembladeren.

zes rijen, waarvan de binnenste de halve grootte hebben van de buitenste. Bloeitijd Z. Afrika April.

Arg. ovale **L. Bol.** Gevonden door Dr. L u c k h o f f in de buurt van de Versrivier, District van Rhijnsdorp, in 1932 en 1933. Is een van de kleine, zodenvormende species van het geslacht. Wordt zoo genoemd naar den ovaalachtigen vorm van den binnenkant van het blad (dat is dus de bovenzijde van het blad). Gemeten over het midden van den binnenkant van het blad, zijn de bladeren van in het wild groeiende planten ongeveer 20 m.m. lang, met inbegrip van de vereenigde gedeelten van beide bladeren in de onderhelft. Dit laatste is ongeveer 9 m.m. lang. Bij de kleinste planten waren de bladeren 14 m m lang, de scheede 8 mm en het divergeerende gedeelte op den top 5 m.m. In kultuur worden de planten grooter. Zoowel in kultuur, als in het wild levend, blijven de bladeren rechtop staan, dat wil dus zeggen, dat de onderkanten der bladeren den grond niet raken. De top der bladeren is gekield, en daar is gewoonlijk een groote puist op den binnenkant van het blad, voornamelijk bij bloeiende planten, reikende halfweg van af het vrije gedeelte van het blad of even daarboven. Gevonden zoden met 9 koppen. Bloeitijd in Z. A. April. In kultuur zijn de bloemen grooter, de buitenste bloemblaadjes krijgen dan een lengte van 13 m.m., de binnenste bloemblaadjes in ongeveer 9 series, aangroeiende van 3 tot 12 m.m. in lengte en een maximum breedte van 1 m.m. De kleur der 6 bloemblaadjes is purperachtig rood en neigen lichtelijk naar beneden, de toppen donker gekerfd, of iets getand. Meeldraden wit, helmknoppen strookleurig. Brakteëen zijdelingsch samengedrukt.

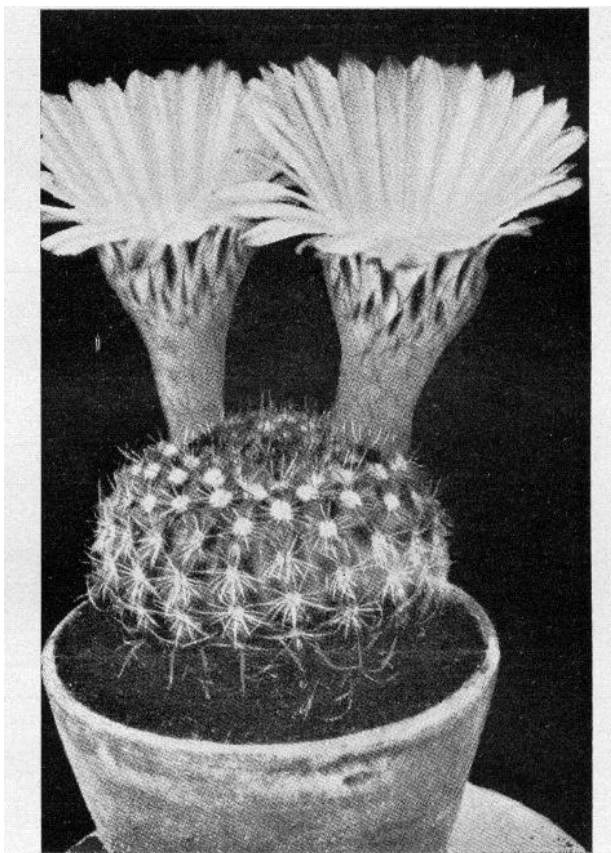
De overblijvende Arg. specie is, zoover mij bekend, nog niet beschreven. Aan zaailingen van verschillende *Argyroderma*'s is voorloopig nog niet, of moeielijk te zien, tot welke soort ze behooren. Het divergeeren wordt gemeten op den top van beide bladeren van één plant. Dit kan bijv. zijn ± 50 m.m., wanneer de bladeren geheel divergeeren (wijd uit elkaar staan) en het grootste gedeelte van de dorsale 1) lengte met den bodem in contact is. Of in het andere uiterste geval staan de beide bladeren vlak tegen elkaar, en gaan tegen den bloeitijd iets open, om de bloem door te laten.

F. SWÜSTE.

1) Dorsaal = tot den rug behoorend.

DE SIERLIJKE.

Echinocactus concinnus' Monv. (= *Nótocactus concinnus* Berger), in 1839 voor het eerst naar Europa overgebracht, draagt den naam „de sierlijke” (concinnus beteekent sierlijk) met het volste recht. Wij hebben haar elders wel eens het Madeliefje onder de cactussen genoemd, omdat de liefvallige bloemen reeds vroeg in het voorjaar verschijnen. De hier afgebeelde plant is op werkelijke

Echinocactus concinnus.

grootte weergegeven. Zoo men ziet, zijn de bloemen tamelijk groot, n.l. 7 c.M., en meestal van grooter afmeting dan de plant zelf. De buitenste bloembladen zijn van buiten karmijnrood met donkerder middenstreep. De binnenste bloembekleedsels zijn kanariegeel en

zijdeachtig glanzend. De binnenste krans meeldraden is aan den voet karmijnrood, evenals de 10 stempels, de buitenste meeldraden zijn geel, wat bij elkaar een sierlijk effect geeft.

Echinocactus concinnus behoort in Zuid-Brazilië en Uruguay thuis. Het is een gemakkelijk te kweeken soort, welke 's zomers geen al te felle zonbestraling en voldoende water wenscht.

G. D. D.

HET LEEKENHOEKJE.

Alle correspondentie over deze rubriek s. v. p. te richten aan J. M. v a n d e n H o u t e n, Mathenesserlaan 364a te Rotterdam.

October.

Zoodra October in het land is, moeten onze planten naar binnen. Want reeds hoorden we een enkele maal door de radio het weerbericht kans op nachtvorst aankondigen. En al willen we ons niet aan voorspellingen wagen omtrent den winter, die ons te wachten staat, toch heeft het weer van de afgelopen maand ons niet optimistisch gestemd en velen zijn er vroeger dan gewoonlijk toe overgegaan hun troetelkinderen binnen te halen. Of de vele regen nu bepaald slecht geweest is, betwijfelen we, want we hadden eind September buiten nog meerdere planten in bloei, o.a. een Echinopsis, die ons met een paar wonderfraaie bloemen verraste. Maar nu moeten ze toch naar binnen en dat brengt heel wat zorgen mee, want de ruimte, die we als winterkwartier beschikbaar hebben, is in regel niet grooter geworden, doch de hoeveelheid planten heeft ongemerkt weer een flinke uitbreiding ondergaan. Vooral de zaailingen zijn stevig uitgedijd en sommige vetplanten zijn verdubbeld in omvang. Onze eerste zorgen gelden nu de winterstandplaats. Moeten ze in de kamer onderdak gebracht worden, dan zijn we betrekkelijk spoedig klaar. Een plank erbij, een paar tafeltjes en een aantal niet te groote planten vinden er wel plaats. Vooraf worden ze aan een nauwkeurige inspectie onderworpen. De aarde is in den regel nog wel goed en als de potten eens flink zijn afgeborsteld en de plant zelf is nagezien naar eventuele ongedierte, laten we ze eerst nog een paar dagen op een lichte plaats wat opdrogen, alvorens we ze op hun definitieve plekje voor den winter zetten. Voor de bezitters van een kas is er meer werk aan den winkel. Het beste is de kas reeds half September leeg te halen, de teere soorten

zoolang in de kamer te zetten en dan de tabletten grondig schoon te maken. Liggen er tegels onder, dan mogen ook deze niet vergeten worden en de ijzeren binten krijgen dan meteen een kwastje menie voor het doorroesten. Ruikt de aarde zuur of muffig, dan is het beter deze te verwijderen en turfmoelm voor vulling te nemen. Hierin staan de potten droog en warm.

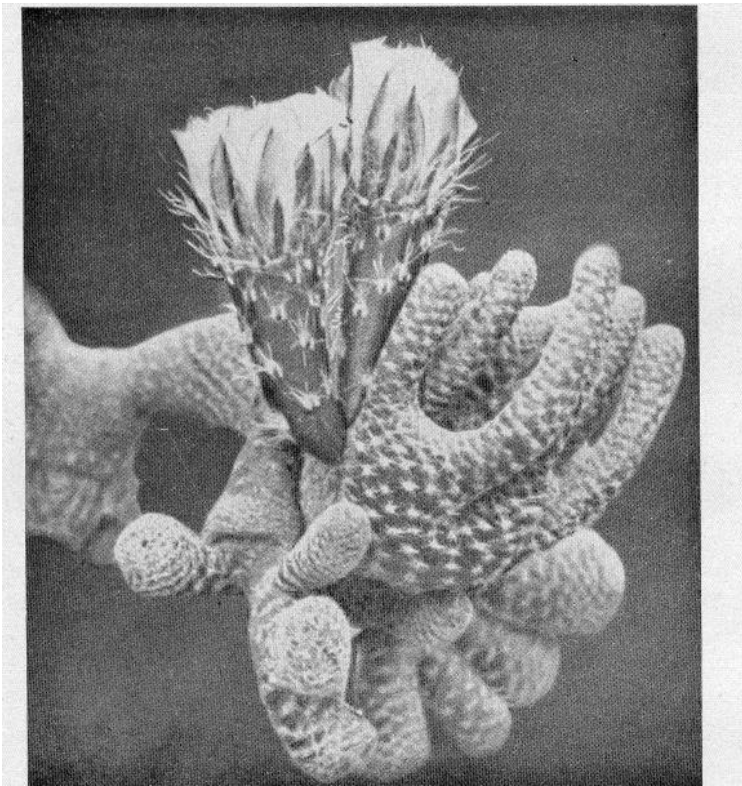
Welke algemeene gedragslijn moeten we nu verder volgen wat het watergeven betreft? Voorloopig zijn alle aardkluiten nog zoo voldoende doortrokken, dat we het gieten kunnen nalaten. De planten moeten langzamerhend gedwongen worden hun groei te staken en hun winterrust in te gaan.

Maar dat geldt niet voor alle, want juist de winterbloeiers zooals Epiphyllums, Rhipsalissoorten en enkele Phyllo's verlangen juist in dien tijd wat extra zorg. Die mogen niet verstarren en dus evenmin uitdrogen,

De klacht, dat de Lidcactus haar leden laat vallen, is meestal terug te brengen tot het feit, dat de plant in verhouding tot een gebrekkig wortelstelsel te veel geledingen telt en nu, als een soort wanhoopsdaad, zich van een deel daarvan ontdoet. Bij gebrek aan vocht verdrogen de leden en vallen dan meestal niet af. Het is nu tevens een goede gelegenheid een aantal duplikaten op te ruimen aan vrienden en kennissen. Men is zelf blij op deze wijze het nijpende ruimtevraagstuk te kunnen oplossen en nog steeds vormen dergelijke kleine geschenken, die gewoonlijk wel zeer op prijs worden gesteld de kern van een latere verzameling. Bij het verzetten en behandelen van onze planten gebeuren wel eens kleine ongelukjes en de vraag is meermalen gesteld, wortelen deze stekken nog? Onze ervaring is, dat dit op dit oogenblik nog wel meevalt. Laat ze dus een paar dagen drogen en zet ze in losse zandige grond. Op deze wijze is de kans op slagen althans veel grooter dan door alsnog te probeeren ze te enten Alvorens te eindigen willen we nog even wijzen op onze Stapelia's, die we den ganschen zomer buiten lieten. Elke scheut heeft zich ontwikkeld tot een krachtige bos, maar we hebben pas enkele bloemen gehad. Die verschijnen bij ons tamelijk laat. Gaan deze planten nu weer gezamenlijk in één bak, dan is de kans zeer groot, dat ze weggroten. Gegroeid zijn ze meer dan voldoende, eten en drinken hebben ze dus voorloopig niet noodig. We zetten ze met de aanhangende aarde in potten met zuiver grint of koolasch en let dan eens op, wat we er nog een plezier van beleven.

OPUNTIA CLAVARIOIDES P f e i f f.

Op bladz. 152 van jaargang 1933 reproduceerden wij de zeldzame foto van een bloeiend „Negerhandje” uit de verzameling van den heer T. H o o g v l i e t te Rockanje. Wij hebben toen eenige bijzon-

Opuntia clavarioides

Pfeiff.

derheden van den bloei dezer merkwaardige Opuntia vermeld en willen deze nu niet herhalen. 't Is zeker wel opvallend, dat een bloeiend „Negerhandje”, tot voor enkele jaren een uiterst zeldzame verschijning, den laatsten tijd vaker schijnt voor te komen

G. D. D.

BOEKBESPREKING.

Blühende Kakteen und andere sukkulente Pflanzen,
Herausgegeben von Prof. Dr. E. W e r d e r m a n n. Map-
pe 24. J. N e l m a n n, Neudamm und Berlin.

Deze map verschenen 1 Juli '35, bevat pl. 93-96, waarop resp. zijn afgebeeld: *Melocactus Maxonii* (Rose) Gürke, *Gymnocalycium Pflanzii* Vaupel, *Echinocactus (Stenocactus) arrigens* Link en *Euphorbia fruticosa* Forskal. De in natuurlijke kleuren weergegeven platen zoowel als de interessante tekst doen de uitgevers alle eer aan.

G. D. D.

Curt Backeberg. Kakteen-index 1936.

Hoewel in zekeren zin een prijscourant, moet deze uitgave toch zonder voorbehoud tot de wetenschappelijke cactusliteratuur gerekend worden. En dan staat dit handige boekje werkelijk op zeer hoog peil, zooals dit trouwens met al de uitgaven van B a c k e b e r g het geval is. Reeds de omslag met een wondervolle natuur-opname van een groote Oreocereus-groep wekt het vermoeden naar een artistieke inhoud. Nu, artistiek en belangwekkend is de inhoud in hooge mate. Zelden zagen wij zulk prachtig, meerendeels origineel, fotomateriaal verwerkt.

Een reproductie van een oude Nederlandsche Zeekaart van Peru doet ons zien, hoe in de puntjes verzorgd, onze voorvaderen dit wonderland in beeld wisten te brengen. Een landschap uit Chili, naar een kunstwerk van een Chileensch schilder, is vol behoorlijkheid, al zijn er geen cactussen op afgebeeld. Mooie landschapsfoto's uit Peru geven een opname van „Cordillera Blanca” met de reuzenvulkaan Huascaràn, benevens een reuzen cereus welker geslacht en soort bepaling nog een volkomen raadsel is. Schitterend zijn de beide cactuslandschappen uit Brazilië, vol imposante schoonheid een reuzen exemplaar van de hoogst merkwaardige *Puya* of *Pourretia gigantea*, een succulente Bromeliaceae, uit het Andesgebergte. Een drietal andere foto's hebben betrekking op de door B a c k e b e r g voor de Stad Hamburg gereedgemaakte Cactusshow. Zij geven ons als geheel en in detail een voorbeeld van de meest moderne manier van Cactustentoonstellen. De overige pl.m. 50 foto's geven afbeeldingen van bloeiende of overigens bijzondere, zeldzame cactussen.

Terwijl tenslotte nog een viertal nieuwe Amerikaansche succulenten worden afgebeeld, n.l. de door B a c k e b e r g in Peru gevonden *Echeveria Backebergii* v. Poelln. en *Oxalis sepalosa*, een houtige klaverzuring, eveneens uit Peru, benevens *Euphorbia phosphorea* en *Euph. Sipolsii*, beide uit Peru. Geen enkele van deze foto's verscheen in de eveneens zoo mooie Platencatalogus 1934, zoodat deze beide uitgaven ook door het gelijk formaat samen één

geheel vormen en als het mooiste tot op heden verschenen cactus-album zijn te beschouwen,

De tekst is als index gehouden en geeft een overzicht van de in den handel verkrijgbare cactussoorten, van de nieuwste en zeldzaamste tot de meer algemeen bekende soorten.

De prijs van het 56 pagina's tellende, op kunstdrukpapier uitgevoerde album is zoo laag gehouden (slechts f 0.55), dat het onder ieders bereik valt. Na storting van het bedrag op postgiro 145880 's-Gravenhage wordt het franco toegezonden.

G. D. D.

UITSPRAAK EN BETEEKENIS.

Om te voldoen aan een verzoek, gedaan op de laatste jaarvergadering, geven wij hierbij de verklaring der plantennamen, voorkomende in de verschillende afleveringen van Succulenta van dit jaar, met aanduiding van den klemtoon.

Vooropgesteld moet worden, dat de wetenschappelijke namen van planten, evenals vele termen, welke gebruikt worden in de medische wetenschap, behooren tot het zoogenaamde potjeslatijn. Hierbij worden taalkundige regels met voeten getreden; Latijnsche en Grieksche woorden worden soms tot één woord vereenigd en men schaamt zich ook niet een Grieksch woord te gebruiken met Latijnschen uitgang of omgekeerd. Als gevolg hiervan is het soms moeilijk de juiste klemtoon aan te geven.

Céreus komt van het Grieksche kéros = waskaars of toorts.

Apórocactus. Aporröx Gr. = vertakking.

Flagéllifórmis van het Latijnsche woord flagéllum = zweep of geesel.

Euphórbia, volgens sommigen genoemd naar Euphorbias, lijfarts van Koning Juba den tweeden van Mauretanië, volgens anderen naar de Grieksche woorden eu = goed en pherbo = voeden.

Pulchérroma = zeer schoon, pulcher, Lat. = schoon.

Fúlgens, Lat., schitterend, glinsterend.

Spléndens, Lat. schitterend, glanzend.

Grándicórnis = groot van stekels, córnus, Lat. hoorn of uitsteeksel.

Obésa. Obesus Lat. is degeen, die zich rond gegeten heeft, dus hier dik, rond of gezwollen.

Melofórmis = appelvormig, mèlon, Gr. = appel.

Cáput-medúsae. Cáput, Lat. = hoofd. Medusa was een der drie Gorgonen, bekend in de Grieksche fabelleer, wier haren in slangen veranderd waren.

Concinnus, Lat. = sierlijk, fraai.

Denudátus van het Lat. denudáre = ontblooten, ontdekken dus hier naakt of kaal.

Mámmulósus = van tepels voorzien, mamma Lat. = tepel, borst.

Microspérmus = klein van zaad, *mícos* Gr. = klein, *spérma* Gr. = zaad.

Plumósa, met dons of veeren bedekt, *pluma*, Lat. = veer.

Cámpotrícha, met gebogen stekels, *kámptos*, Gr. gebogen of gekromd, *trix*, Gr. = haar.

Élegans, Lat. smaakvol, bevallig.

Elongátus = Lat. verlengd, uitgerekt.

Dolichothele, met lange tepels, *thelè*, Gr. = moederborst, *dólichos*, Gr. = lang.

Bombycina = zijdeachtig, *bómbyx*, Gr. = zijdeworm of zijde.

Spinósissima, zeer doornig, *spina*, Lat. = doorn.

Cándida, Lat. = helder wit of vlekkeloos.

Coryphánta = bloeiend uit den top, *kórupha*, Gr. = top.

Rádians = stralend, schitterend, *rádus*, Lat. = straal.

Bocasána naar een plaats in het gebergte, waar de plant gevonden werd.

Centricírrha, met lichtgele doornen in het midden. *Centrum*, Lat. = midden, *cirrus*, Gr. = bleek geel. Volgens sommigen in het midden gekruld naar *cirrus*, Lat. = krullend haar.

Dióica = tweehuizig, *di*, Gr. = tweemaal, *óikia*, Gr. = huis.

Crássula van het Latijnsche *crássus* = dik.

Técta, Lat. bedekt.

Lánuginósus = wollig of pluizig, *lanuga*, Lat. = wolhaar of pluus.

Álbispínus, Lat. = met witte doorns.

Gríseus, afleiding onbekend, waarschijnlijk grijs naar het Fransche *gris*.

Curassávica = uit Curaçao.

Simplex, Lat. = eenvoudig.

Macrocánthus, Gr. = met groote stekels.

Cáesius, blauwachtig, *Caerulus*, Lat. = blauw.

Pentagónus = vijfkantig, *gónia* gr. hoek, *pen-te*, Gr. = vijf.

Rebútia, naar *Rebut*, cactushandelaar.

Bryophyllum = kiemblad, *bryein* Gr. = kiemen: *phyllon*, Gr. = blad.

Maculátus, Lat. = gevlekt.

Ornátus, Lat. = versierd.

Perbéllus, Lat. = zeer mooi, zeer fijn.

Retúsus, Lat. = afgeknot.

Límifólia = gegroefd. *limen*, Lat. = drempel.

Truncáctus, Lat. = geknot.

Polyancistrus = van vele haken voorzien, *ankístron*, Gr. = haak.

Enneacánthus, Gr. = negendoornig, *ennea*, Gr. = negen.

Procumbens = kruipend, *procumbo*, Lat. = voorovergaan liggen.

Stramíneus, Lat. = als stroo, dus strooheel.

Gymnocalícium, met naakten bloemkelk, *gymnos*, Gr. = naakt: *kályx*, Gr. = kelk.

Platense naar de Rio de la Plata in Argentinië.

Quéhlianus naar den cactushandelaar Leopold Quehl.

Málacócarpus, met zachte vruchten, málakos, Gr. = zacht; kárpós, Gr. = vrucht.

Scópa, behaard als een borstel, scópa, Lat. = bezem.

Sétispínus, met borstelige doorns, spína, Lat. = doorn, saéta of séta, Lat. = borstel.

Selénicéreus, Nachtcereus. Sélènè is de Grieksche maangodin.

Nyctícalus, schoon in den nacht, nyx Gr. = nacht, kalos. Gr. = schoon.

Lámprochlórus, glanzend groen; lámpros, Gr. = schitterend; chlórus, Gr. = lichtgroen of bleekgroen.

Mácrogónus, met lange ribben; mákros, Gr. = lang; gónia, Gr. = hoek.

Elephántidens, met doorns als olifantstanden; élephans, Lat. = olifant: dens, Lat. = tand.

Clávarióides, knotsvormig, cláva, Lat. = knots.

Cristáta, kam of kuifvormig, crista, Lat. = kam.

Peréskia of Peiréskia naar den botanicus de Peiresc.

Tríchocéreus, behaarde Céreus, thrix, Gr. = haar.

Múltiflórus, veel bloemig, multum, Lat. = veel; flos, Lat. = bloem.

Echinópsis, op een zee-egel gelijkend, echinos, Gr. = zee-egel, ópsis, Gr. = aanblik.

VRAGENRUBRIEK.

De Heer Z. te M. schrijft: „Ik had een Lithops urikozensis, een importplant, in Augustus ontvangen. Volgens uw advies had ik de plant vanaf October geen druppel water gegeven. Toch was deze plant eind December geheel verveld. Ze stond er toen prachtig bij. Daarna schrompelde de plant weg en op het eind was er slechts wat slijm over.

Antw. Dat uw Lithops urikosensis reeds in December vervelde, was niet goed. De nieuwe bladparen behooren pas in Februari zichtbaar te zijn. Daar u schrijft, dat u de plant vanaf October geheel droog gehouden hebt, kan water niet de oorzaak zijn. U heeft uw import tamelijk laat in den zomer ontvangen. De groeiperiode van een Lithops valt in Zuid-Afrika in onzen winter. Uw plant had zich door de betrekkelijk late ontvangst nog niet aangepast, heeft getracht zijn gedwongen rusttijd in te halen met het fatale gevolg, van groeien in onzen winter, inplaats van in dat tijdperk te rusten.

Uw geval wijst erop, dat het beter is importen in het voorjaar te ontvangen. Dat kan natuurlijk niet altijd, en dan is het beste een import Lithops te laten bewortelen in duinzand of een andere fijne zandsoort en de plant daarin te laten staan tot het volgende voorjaar. In Maart geeft men dan het definitieve grondmengsel. In

Augustus ontvangen Lithopssoorten moet men dus zoo krap mogelijk houden om den groei tegen te gaan.

SW.

De Heer v. d. D. te H. verzoekt de „juiste” behandeling aan te geven voor *Euphorbia obesa* en *Euphorbia splendens*, waarvan afbeeldingen in de Januari-aflevering voorkomen.

Een recept of algemeen geldige regels kan men voor het kweken van planten niet geven. De plaats, waar men woont, heeft zelfs in ons kleine land reeds invloed en maakt verschillende behandeling noodzakelijk. In een kas, gebouwd op een vochtig, drassig stukje polderland, zal men heel wat minder water moeten geven, dan wanneer men op de tweede of derde verdieping van een huis in de stad op een beschut balcon of in een zonnige serre een plantentehuis heeft ingericht. De eigenaar van een vochtige kas zal kunnen zeggen: „ik geef mijn planten 's winters heelemaal geen water”: hij, die de planten des winters een zeer droge standplaats geven kan in een huis met centrale verwarming, mag ook in de wintermaanden het gieten niet achterwege laten. Een zonnig gelegen kas, moet men in het voorjaar of bij groote hitte schermen: planten, die in de kamer worden gekweekt, mogen „nooit” geschermd worden, zij moeten zooveel mogelijk van zonlicht en zonnwarme kunnen profiteren.

Twee artikelen, zijn voor iedere standplaats en voor iedere verzameling noodig, nl. oplettendheid en zorg.

Euphorbia's houden van droge lucht en zijn daarom geschikt voor kamercultuur. Vooral des winters verkiezen vele *Euphorbia's* een lichte standplaats in huis boven een verblijf in een kas, waar het voor deze planten gedurende de maanden October, November en December meestal te vochtig en te koud is, zoolang er nog niet wordt gestookt.

In onze vochtige herfstmaanden is een temperatuur van 10° C. voor de meeste *Euphorbia's* te laag. In Augustus, wanneer de vochtigheidstoestand van de lucht al hoog wordt, is voorzichtigheid bij het water geven reeds noodig, als de planten in een kas staan.

Het verdient aanbeveling *Euphorbia's* niet te vaak te verpotten, daar zij het beschadigen van de wortels slecht verdragen. Op dit punt zijn zij veel gevoeliger dan Cactussen. Als het kan, zet men de planten met kluit en al in een grooteren pot.

Euphorbia splendens behoeft men niet met zooveel omslag te behandelen, ze groeit en bloeit in de kamer, zoowel als in de kas heel gemakkelijk. Men moet in de kamer de aarde nooit geheel laten uitdrogen, ook des winters niet. Een groote sterke plant kan men 's zomers buiten zetten, ze groeit dan zéér krachtig, de bladen worden mooi donkergroen en de bloemen worden buiten zoo mogelijk nog feller van kleur. In het voorjaar kan men de plant gemakkelijk vermeerderen door stekken. Jonge stekplanten zet men nog niet buiten.

De varieteit Bojeri lijkt heel veel op splendens. De plant is sierlijker en groeit gemakkelijker in struikvorm, doch het aantal bloemetjes op de lange dunne kleverige stelen is kleiner. De schijnbloembladeren hebben dezelfde helder roode kleur. Euphorbia Bojeri verliest des winters de bladeren niet, hetgeen bij de splendens wel het geval is en verrast ons gedurende den geheelen winter met haar lakroode bloemetjes.

Voor Euphorbia obesa is in ons land de „juiste” cultuur nog niet uitgevonden. Hoogstens kan men deze merkwaardigste aller Euphorbia's, die slechts in één gedeelte van de Kaapkolonie en wel te Kendrew in het district Graaff Reinet ten N.W. van Port Elisabeth voorkomt, enkele jaren in het leven houden. Ze lijden in ons land een kwijnend bestaan: van groeien is meestal geen sprake. In 1897 werd het eerste exemplaar naar Europa overgebracht en te Kew verzorgd, waar het echter slechts kort in leven bleef.

Het meeste succes heeft men nog met zaailingen. Het is noodzakelijk vlug na het kiemen de zaailingen te verspenen. Zoolang de zaden nog niet zijn ontkiemd, en de tijd van ontkieming kan bij Euphorbia's voor zaden van dezelfde soort een groot verschil opleveren, moet de aarde vochtig gehouden worden. Dit verdragen de pas ontkiemde jonge plantjes niet.

Dit geldt niet alleen voor Euphorbia obesa, meloformis, bupleurifolia en dergelijk moeilijke soorten, doch feitelijk voor alle Euphorbia's.

v. d. Th.

INHOUD: Den blik vooruit! — Mooie Opuntia's voor kleine collecties. — Behandeling van onze Mesrms. — Argyroderma. — De sierlijke. — Leekenhoekje. Opuntia clavarioides Pfeiff. — Boekbespreking. — Uitspraak en beteekenis. — Vragenrubriek.
